

DOMINGO XXXIV ORDINARIO (A)

PRIMEIRA LECTURA Ez 34, 11-12. 15-17

LECTURA DO LIBRO DE EZEQUIEL

Así fala o Señor: Velaí, eu en persoa virei seguírllle-las pisadas ás miñas reses e buscalas. O mesmo que mira o pastor polos años, o día en que el se atopa diante do rabaño dispersado, así eu vou mirar polas miñas reses, e vounas salvar, sacándoas de tódolos sitios por onde se espallaron un día de nubes e escuridade.

Eu mesmo apacentarei o meu rabaño, e eu en persoa fareino acougar -é o meu Señor, quen fala-. Buscarei a ovella perdida, farei volve-la extraviada, vendarei a que ten a pata partida, fortalecerei a feble, pero farei que perezan a gorda e a forte. Apacentarei o meu rabaño conforme a xustiza.

¡Oíde vós, meu rabaño! Así fala o meu Señor: Vede, eu vou xulgar entre ovella e ovella, entre carneiros e machos cabríos.

SALMO RESPONSORIAL Sal 22, 1-2a. 2b-3. 5. 6

R/. (1): **O Señor é o meu pastor: nada me falta.**

O Señor é o meu pastor, nada me falta:
En pastos verdecentes faime repousar.

El lévame a beber en augas tranquilas
e repón as miñas forzas;
Guíame por vereas rectas,
por mor do seu nome.

Ti pos para min a mesa,
á cara dos meus inimigos;
únxesme con perfume a cabeza,
e a miña copa reborda.

O teu benquerer e a túa misericordia vanme seguindo
tódolos días da miña vida.
Eu habitarei na casa do Señor
por días prolongados sen fin.

SEGUNDA LECTURA 1 Cor 15, 20-26. 28

LECTURA DA PRIMEIRA CARTA DO APÓSTOLO SAN PAULO ÓS CORINTIOS

Irmáns: Cristo resucitou dos mortos, como primicia dos que adormecen. Porque xa que por un home entrou a morte, tamén por un home chegou a resurrección dos mortos. Igual que todos morren por Adán, así tamén revivirán todos por Cristo. Pero cada un no seu momento: primeiro, Cristo; logo, no Día da súa chegada, os que sexan de Cristo; despois será a fin, cando lle entregue o Reino a Deus Pai, unha vez destruído todo Principado, toda Potestade e toda Dominación. Porque é necesario que El reine ata que poña a tódolos seus inimigos por debaixo dos seus pés. A morte será o derradeiro inimigo destruído. E cando lle teña todo sometido, entón tamén o propio Fillo se someterá a quen lle someteu a El todo: para que Deus sexa todo en todo.

EVANXEO Mt 25, 31-46

LECTURA DO SANTO EVANXEO SEGUNDO MATEO

Naquel tempo, díxolles Xesús ós seus discípulos: Cando veña o Fillo do Home na súa gloria e tódolos anxos con el, sentará no seu trono glorioso. Diante del xuntaranse tódalas nacións; e separará uns dos outros, como xebra o pastor as ovellas das cabras. E poñerá as ovellas á súa dereita, e as cabras á súa esquerda.

Entón dirá o Rei ós da súa dereita: Vinde, benditos do meu Pai, recibide a herdanza do reino preparado para vós desde a creación do mundo. Porque tiveren fame, e déstesme de comer; tiveren sede, e déstesme de beber; fun forasteiro, e acolléstesme; estiveren en coiro, e vestístesme; enfermo, e visitástesme; na cadea, e viñéstesme ver.

Entón preguntaranlle os xustos: Señor, ¿cando te vimos famento e che demos de comer, ou sedento e che demos de beber? ¿Cando te vimos forasteiro e te acollemos, ou en coiro e te vestimos? ¿Cando te vimos enfermo ou na cadea e te visitamos? O Rei contestaralles: Dígovolo de verdade: Canto fixestes cun destes irmáns meus máis pequenos, fixéstelo comigo. E diralles logo ós da súa esquerda: Arredade de min, malditos, ide para o lume eterno, preparado para o Satán e para os seus anxos. Porque tiveren fame e non me destes de comer; tiveren sede e non me destes de beber; fun forasteiro, e non me acollestes; estiveren en coiro, e non me vestistes; enfermo e na cadea, e non me visitastes.

Entón tamén eles lle preguntarán: Señor, ¿cando te vimos famento ou sedento, forasteiro ou en coiro, enfermo ou na cadea, e non che acudimos? El responderalles: Dígovolo de verdade: Canto deixastes de facerlle a un destes máis pequenos, deixastes de mo facer a min. Estes irán ó castigo eterno, e os xustos á vida eterna.